

Vanaf het begin van het programma MEDIA II heeft de Commissie ervoor gezorgd dat systematisch positief werd gediscrimineerd in het voordeel van projecten die worden ingediend door bedrijven die zijn gevestigd in lidstaten met een lage audiovisuele productiecapaciteit. Bovendien worden informatie- en opleidingsbijeenkomsten georganiseerd die specifiek gericht zijn op mogelijke aanvragers uit deze lidstaten. Dientengevolge is in het kader van MEDIA II een groeiend aantal voorstellen ingediend uit lidstaten met een lage audiovisuele productiecapaciteit. Tevens dient erop te worden gewezen dat altijd relatief meer dergelijke projecten worden geselecteerd dan er zijn ingediend (gemiddeld 30 % van de geselecteerde projecten en 25 % van de aanvragen). Het aandeel van de twee genoemde lidstaten (Griekenland en Portugal) in het totale aantal projecten van alle lidstaten bedraagt respectievelijk 10 % van de ingediende en 12 % van de geselecteerde projecten.

Overeenkomstig het besluit van de Raad worden alle projecten beoordeeld volgens selectiecriteria die zijn vermeld in de toelichting bij iedere oproep tot het indienen van voorstellen en die voor de publicatie zijn goedgekeurd door de leden van het comité.

Met het oog op een billijke behandeling van alle ingediende projecten worden de lectoren of beoordelaars die de Commissie advies moeten verstrekken, gekozen op grond van hun kennis en deskundigheid in de kwaliteitsbeoordeling van in de originele taal ingediende scripts. De deskundigen die zijn opgenomen in afzonderlijke panels worden gekozen uit lijsten die leden van het MEDIA-comité voorleggen aan de Commissie; deze deskundigen worden bij toerbeurt geraadpleegd.

(¹) PB L 321 van 30.12.1995.

(98/C 82/239)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2877/97

van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie

(1 september 1997)

Betreft: Overeenstemming tussen het beleid van de Commissie en de resolutie van de Raad van 18 juni 1992 inzake de verkooppraktijken in derde landen van in de Gemeenschap gevestigde fabrikanten van vervangingsmiddelen voor moedermelk

Kan de Commissie zeggen of het waar is dat de Deense fabrikant van babyvoeding, MILCO, met zijn praktijken in Bangladesh de gedragscode van de Wereldgezondheidsorganisatie van 1981 inzake de verkoop van vervangingsmiddelen voor moedermelk heeft geschonden, en bijgevolg heeft gehandeld in strijd met de resolutie van de Raad van 18 juni 1992 inzake de verkooppraktijken in derde landen van in de Gemeenschap gevestigde fabrikanten van vervangingsmiddelen voor moedermelk (¹)?

Is het waar dat de Commissie fiscale voordelen geeft aan bedrijven zoals MILCO die vervangingsmiddelen voor moedermelk promoten in derde landen, zelfs wanneer deze activiteiten strijdig zijn met de gedragscode van de Wereldgezondheidsorganisatie van 1981 en de resolutie van de Raad van 18 juni 1992?

Zo ja, vindt de Commissie dan niet dat haar aanpak volledig in strijd is met de internationale gedragscode en de resolutie van de Raad en dat onmiddellijk een einde moet worden gesteld aan het verlenen deze fiscale voordelen?

(¹) PB C 172 van 8.7.1992, blz. 1.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(22 september 1997)

De Commissie heeft, overeenkomstig de resolutie van de Raad van 18 juni 1992, haar vertegenwoordigers in derde landen opdracht gegeven als „tussenpersoon” te fungeren voor de overheidsinstanties, zodat enige klacht of kritiek naar aanleiding van de verkooppraktijken van in de Gemeenschap gevestigde producenten hun ter ore zou komen. Tot op heden zijn er vanuit Bangladesh geen dergelijke klachten vernomen. De Commissie kan verklaringen of berichten met betrekking tot door in de Gemeenschap gevestigde bedrijven in dit land toegepaste ongeoorloofde verkooppraktijken derhalve niet bevestigen.

De Commissie zou er bovendien op willen wijzen dat de door het geachte Parlementslid in het tweede deel van de vraag aangekaarte kwestie niet relevant is, aangezien er dienaangaande in het geheel geen klachten zijn ingediend.